

Aage Frandsen (SF):

Det, der ligger i dette beslutningsforslag, svarer ganske pænt til ideer, som vi selv tidligere har haft, og som vi egentlig stadig væk har også på dette område. Vi har ikke fra SF's side været med til at foretage de ændringer af postgirovæsenet, som er sket de senere år. Vi har jo været imod postgiroens omdannelse til postgirobank. Vi har været imod, at det skulle være et aktieselskab, og vi har selvfølgelig også været imod, at staten ikke længere har flertallet. Det ændrer dog ikke ved, at staten jo selvfølgelig som hovedaktionær og med så stor en aktiepost har den afgørende eller bestemmende indflydelse i dette tilfælde. Men det er hele konstruktionen omkring postgiro, som er sket de senere år, vi har været imod. Vi tror, det havde været rigtigt, at man byggede videre på det, man var god til, det, man kunne, og så gjorde det, som man gør inden for Lån & Spar Bank, altså primært sats på de private kunder.

Man kan selvfølgelig også forestille sig en anden konstruktion, en statslig bank eller statsligt bestemmende bank, som går ind på det private marked. Det er sådan set en nationaliseringstankegang, man har dér, hvor man siger, at staten skal gå ind og konkurrere også på privat område. Vi synes egentlig bedst om den konstruktion, man havde oprindeligt, hvor postgiro tog en niche og sørgede for, at betjeningen af ganske almindelige kunder var ensartet.

Når man nu har valgt den forretningsmæssige konstruktion, må man også tage konsekvenserne, og det gælder også de partier, som har været med til at gennemføre den. I den forbindelse har det undret mig noget, at partiet Venstre i den senere tid har interesseret sig meget for de ekstra gebyrer, som postgiroen pålægger mennesker i landdistrikterne. Det er jo en logisk konsekvens af hele beslutningsgangen, og jeg undrer mig lidt over, at Venstre på den ene side går ind for den totale liberalisering på alle disse områder og på den anden side ikke vil tage konsekvenserne af det.

Når det drejer sig om det konkrete forslag, mener vi selvfølgelig godt, det kan realiseres, men det er sandelig da ikke uden problemer at køre den vej tilbage. Ministeren var også lidt inde på, hvordan man skulle foretage en sådan nationalisering, som jo må være det, det drejer sig om. Vi forestiller os – men jeg ved ikke, om det er det, der ligger i forslaget – at vi skal ekspropriere, og at vi derefter skal betale mod fuld erstatning i henhold til grundloven. Det står der

ikke rigtig noget om, men det må man jo gå ud fra man skal. Og så må vi have en pris på det. Det skal man egentlig også være lidt opmærksom på.

Vi vil altså gerne diskutere principperne i det, men det koster jo noget, det må vi regne med; under alle omstændigheder kan man jo købe aktierne op langsomt.

Men det er én side af det, noget andet er selvfølgelig hele omdannelsen af det, konstruktionen af det, hvor man laver noget andet, end man gør nu.

Endvidere skriver man i forslaget, at staten skal være eneaktionær, og længere nede står der, at det skal organiseres som en selvejende institution.

Jamen så skal man altså gøre sig klart, hvad det er for en konstruktion, man vil have. Er det et aktieselskab, hvor staten ejer alle aktierne – den model kan man godt anvende – eller skal staten have 51 pct. af aktierne – hvilket formentlig er en formalitet i forhold til de 49 – eller skal man organisere det på den måde, at det er en offentligt ejet institution som Post Danmark f.eks.? Er det den konstruktion, man vil have?

Det synes jeg man fra forslagsstillernes side må gøre sig klart, og under det kommede udvalgsarbejde kan vi se nærmere på, hvilke forskellige konstruktioner der vil være værd at diskutere – og jeg understreger værd at diskutere, for vi må selvfølgelig konstatere, at der ikke er flertal for det i Folketinget, allerede af den grund at en række partier er bundet op med gamle aftaler, og dem løber man selvfølgelig ikke fra. Men vi synes alligevel, at forslaget er fornuftigt ud fra en tankegang om, at det kan være værd at diskutere også tidligere trufne beslutninger.

Vi vil ikke tilbage til de gode gamle dage, men der var alligevel elementer i postgiroen i gamle dage, som jeg tror man godt kunne have bevaret. I dag synes jeg næsten, at bankvæsenet er bedre til at administrere en række af de ting, som postgiroen ellers stod for tidligere, og det synes jeg er meget beklageligt.

Vi kan altså tilsige forslaget en velvillig behandling under udvalgsarbejdet med henblik på at få afklaret en række spørgsmål i forbindelse med det, som forslaget tager højde for.

Ole Donner (FP):

Et forslag fra Enhedslisten om afprivatisering af GiroBank vil normalt være et forslag, som Fremskridtspartiet med piber og trommer og